

C44 – CUL4

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

25 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het probleem van de radiofrequenties en de rol van het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie (BIPT) als etherpolitie

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken in het dossier van de radiofrequentieplannen en de etherpolitie

1

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de recente erkenningsronde voor de lokale radio-omroepen

5

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het probleem van de radiofrequenties en de rol van het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie (BIPT) als etherpolitie

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken in het dossier van de radiofrequentieplannen en de etherpolitie

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, blijkbaar is het artikel in De Morgen aanleiding voor zowel de vraag van de heer Decaluwe als die van mezelf. In het artikel stelt een van de adviseurs van het BIPT dat de storingen van de Vlaamse radiofrequenties niet zullen ophouden zolang de gemeenschappen bevoegd blijven voor het toekennen van de radiofrequenties. Het BIPT kan zijn rol van etherpolitie niet opnemen zolang de frequentieplannen niet op elkaar zijn afgestemd. Mijnheer de minister, ik dacht dat we over deze zaak geen vragen meer hoefden te stellen, maar blijkbaar verloopt dit niet zonder problemen, meer bepaald aan de andere kant van de taalgrens.

Het krantenartikel roept vragen op over de evolutie van dit dossier. Op 17 november 2006 werd op het Overlegcomité een totaalakkoord gesloten tussen de gemeenschappen en de federale overheid over de problematiek inzake de radiofrequenties en de etherpolitie. In dat akkoord zat heel wat. Er moest een KB worden uitgevaardigd over de taken van het BIPT als etherpolitie, het goedkeuren van het samenwerkingsakkoord, het opstellen van een nieuw frequentieplan, het herstellen van het VRM-decreet (Vlaamse Regulator voor de Media), of meer bepaald de bepalingen ter zake in de mediadecreten enzovoort.

Intussen zijn al enkele van deze horden genomen. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, zijn zowat alle horden genomen. Zo heeft het Vlaams Parlement het samenwerkingsakkoord redelijk snel goedgekeurd, is er een nieuw Vlaams frequentieplan met een positief advies van de Raad van State, heeft het Vlaams Parlement de bepalingen over de VRM in de mediadecreten aangepast enzovoort.

Bij de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord was er nog even discussie over de datum waarop het KB zou

ingaan. Dat bleek juni 2008 te worden, wat mijns inziens nogal laat is. Nu blijkt veeleer het tegenovergestelde te worden bewaarheid. Het is immers overduidelijk dat de Franse Gemeenschap heel wat minder ijverig is. De Franse Gemeenschapsregering heeft nog geen nieuw frequentieplan goedgekeurd. Het lijkt er trouwens op dat de Franse Gemeenschap ook aandringt op coördinatie. Dat concludeer ik toch uit de visie van minister Laanan die zelfs naar de Raad van State wilde stappen tegen de toekenning van frequenties aan de VRT, precies omdat er geen coördinatie was in dat specifieke dossier.

Mijnheer de minister, ik heb u daar enige tijd geleden een vraag over gesteld. Gelukkig is er, zover ik weet, geen annulatieverzoek tegen dit besluit van de Vlaamse Regering gekomen. Wel is op 27 december 2006 bij de Raad van State een annulatieverzoek ingediend door de Franse Gemeenschap tegen het Vlaams frequentieplan. Hebt u daar al nieuws over?

Mijnheer de minister, dergelijke stappen van de Franse Gemeenschap schetsen de houding van de Franse Gemeenschapsregering in dit dossier, en die houding is allesbehalve fraai. Nochtans staat u met uw frequentieplan recht in uw schoenen, toch als we het advies van de Raad van State mogen geloven. Ook de heer Decaluwe beaamt dat in de schriftelijke versie van zijn vraag. U mag deze vraag dan ook niet interpreteren als een aanval op uw beleid ter zake. U hebt heel wat inspanningen geleverd om het dossier te deblokken en het leek erop dat het u was gelukt. Nu zijn we verplicht om hier opnieuw aan te twijfelen. We zien immers geen beweging aan de overkant. Of dit een bewuste strategie is van de Franstaligen, weet ik niet, maar daar lijkt het wel sterk op. Nochtans dringt de tijd.

Het KB dat bepaalt dat het BIPT zijn rol als etherpolitie kan spelen, en dat deel uitmaakt van het akkoord dat is gesloten op het Overlegcomité, zou in werking moeten treden op 1 juni 2008. Maar gezien het tempo van de Franse Gemeenschap, lijkt het niet waarschijnlijk dat zij haar frequentieplan tijdig klaar zal hebben. Bovendien blijft de vraag of het samenwerkingsakkoord er al is goedgekeurd.

Wanneer die termijn niet wordt gehaald, wat gebeurt er dan met het KB? Zal het BIPT dan zijn taak opnemen? Dreigt Vlaanderen door de inertie aan Franstalige zijde niet de dupe te worden in dit verhaal?

Mijnheer de minister, een verantwoordelijke van het BIPT heeft een aantal sterke uitspraken gedaan. Het

BIPT zou niet kunnen optreden tegen de Franstalige radiozenders die legale Vlaamse radiozenders 'wegblazen'. Oorzaak daarvan zijn de niet-homogene bevoegdheidspakketten. Het BIPT kan niet optreden zolang de gemeenschappen bevoegd zijn voor de radiofrequenties.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt daarover? Wat is de huidige stand van zaken? Welke stappen moeten er nog genomen worden om de elementen van het akkoord van het Overlegcomité in werking te laten treden? Dreigt het omvattende akkoord van 17 november 2006 niet in het gedrang te komen nu het duidelijk is dat de Franse Gemeenschapsregering talmt met het opstellen van een frequentieplan? Welke stappen zult u ondernemen als er tegen 1 juni 2008, datum waarop het KB in werking moet treden, geen frequentieplan van de Franse Gemeenschap is en het akkoord van 17 november dus op losse schroeven komt te staan? Wat is uw houding tegenover de zienswijze van het BIPT inzake de bevoegdheid van de gemeenschappen over de radiofrequenties? Welke stappen hebt u intussen gezet om het punt uit het Vlaams regeerakkoord, waarin staat dat telecommunicatie een Vlaamse bevoegdheid moet worden, te verwezenlijken?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet herhalen wat de heer Marginet heeft gezegd. Hij gaf een toelichting over de historiek en over de standpunten die in de media werden verwoord. De uitspraak van de BIPT-adviseurs was inderdaad nogal straf: ze vertelden dat er totaal geen oplossing gevonden kan worden zolang de gemeenschappen bevoegd blijven. Dat staat haaks op de huidige situatie en op het advies van de Raad van State.

Ik zal hier niet veel woorden meer aan vuilmaken. Wel wil ik mijn actuele vraag in de plenaire vergadering van 22 november 2006 in herinnering brengen. Ik vroeg u toen om een tussentijdse stand van zaken en u hebt me een uitvoerig antwoord gegeven. U vertelde dat we zullen landen op een welbepaalde datum: 1 juni 2008. Op die datum zal de Franse Gemeenschap een frequentieplan hebben en dan kunnen we ten volle ingrijpen. Ik heb u uitvoerig bedankt voor het antwoord. Ik heb u toen ook gevraagd of ik het goed begrepen had dat er in het Franstalige landsgedeelte geen frequentieplan meer was. Blijkbaar moest daar nog een nieuw frequentieplan worden opgesteld. Ik heb mijn licht eens opgestoken bij de Franstaligen: men staat nog nergens. Ik heb u ook gevraagd of er een koppeling was aan de datum. Ik heb toen gezegd dat aan Franstalige kant misschien de truc wordt toegepast om alles te laten zoals het is: zonder frequentieplan kan het BIPT niet optreden. Ik vrees ervoor dat we in zo'n toestand verzeild geraken.

Ik ben regelmatig in Wallonië, meer bepaald in Doornik. Van mijn contacten heb ik vernomen dat er volgende

week een nieuwe zender wordt geïnstalleerd op een niet-ingenomen frequentie. Er is dus geen frequentieplan en de zender wordt geïnstalleerd los van de zendvergunningen. De zender zal uitzenden.

Nog sterker is dat ik heb vernomen dat er in het Franstalige landsgedeelte nog geen frequentieplan is en er dus ook nog geen erkenningsdossiers zijn, maar dat iedereen al weet hoeveel erkenningen ze zullen krijgen. Ik heb het eens opgezocht. De RCF-groep, of 'la radio chrétienne francophone', die ondermeer vanuit Koekelberg uitzendt, zal 8 erkenningen krijgen. De zendinstallaties werden al besteld, het is nu alleen nog wachten op de installatie ervan. Fun Radio zal er twee krijgen. Ik kan zo nog een tijdje doorgaan.

Dit is een merkwaardig verhaal. Iedereen bestelt en volgende week wordt in Doornik een belangrijke frequentie operationeel. Hoe dit alles wordt geregeld, weet ik niet, maar in elk geval trekt men zich niets van de afspraken aan. U kan niets verweten worden in deze zaak, maar ik denk dat de Franstaligen niet van plan zijn om zich aan de afgesproken datum te houden.

Mijnheer de minister, als aanvulling bij de uitvoerige uiteenzetting van de heer Marginet, heb ik een paar vragen. Wat is de huidige stand van zaken in de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap en de federale overheid over de uitvoering van het samenwerkingsakkoord?

Hebt u contact opgenomen met het BIPT? Reageren in de krant is één zaak, maar hebt u ook contact opgenomen met het BIPT en zo ja, hoe verliep dat contact?

Hoe zijn uw contacten met uw Franstalige collega in verband met het frequentieplan?

Welke stappen dienen nog te worden gezet om tot een definitieve oplossing te komen, rekening houdend met wat aan de andere kant van de taalgrens gebeurt?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de vragen van de heren Marginet en Decaluwe. Als ervaringsdeskundige in Brussel – want ik ben een Brusselse Vlaming – kan ik getuigen dat de storingen de laatste tijd zelfs nog toenemen. Het zo al niet al te beste thuisgevoel van de Vlamingen in Brussel wordt daardoor nog meer op de helling gezet.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, voorafgaand wil ik beklemtonen dat ik de uitspraken van het BIPT betreur. Ik ben het eens met de teneur van de vragen van de heren Marginet en Decaluwe. Ik benadruk dat de Raad van State in zijn

advies over onze frequentieplannen heeft geoordeeld dat wij mits het respecteren van het evenredigheidsbeginsel, zelf een frequentieplan kunnen opstellen. Zoals u weet, heb ik dat ook gedaan. Ik kom hier straks nog op terug.

Ik overloop kort nog even de vier elementen van het akkoord van het Overlegcomité van 17 november 2006. Het eerste element is het KB over de etherpolitie. Dit KB treedt in werking op een datum die door de koning wordt bepaald op advies van het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep, en dit uiterlijk op 1 juni 2008 en met uitzondering van een aantal artikelen die betrekking hebben op de storing van radio-verbindingen die worden gebruikt voor veiligheidstoepassingen. Die laatste artikelen traden in werking op de dag van de publicatie van het KB: 16 februari 2007. U vindt die artikelen uiteraard in het KB terug.

Een tweede element van het akkoord heeft betrekking op de elektronische communicatie. Dit trad in werking op 29 september 2007 en wordt al uitgevoerd.

Het derde element is het hersteldecreet. Het werd goedgekeurd en afgekondigd. Het trad in werking op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad, namelijk op 29 juni 2007.

Het laatste element, afstand van geding door de federale regering, is nog niet formeel gebeurd, maar dat is eigenlijk een formaliteit. Toen de zaak gefixeerd was op 30 april 2007, kon nog geen afstand gedaan worden. De zaak werd dan uitgesteld en naar de rol verwezen. Er moet dus alleen nog een formaliteit gebeuren om die afstand te bevestigen, maar er is een akkoord.

Het al dan niet hebben van een frequentieplan door de Franse Gemeenschap, brengt mijns inziens het akkoord van 17 november 2006 niet in het gedrang. Dat akkoord vormde niet alleen de basis voor een definitieve oplossing voor de frequentieproblematiek, maar had ook betrekking op het samenwerkingsakkoord elektronische communicatie, het annulatieberoep tegen het Vlaamse VRM-decreet en het hersteldecreet.

Ik herinner eraan dat het Arbitragehof op 13 juni 2005 de Vlaamse regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, met name het decreet van 7 mei 2004, artikel 18, vernietigd heeft, waardoor elke decretale en juridische basis ontbrak voor de overheid om in dit verband op te treden.

Met de ondertekening en inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord en de goedkeuring van het hersteldecreet in dit parlement, hebben we opnieuw een juridische basis om onze bevoegdheden over omroepnetwerken uit te oefenen.

Over een nieuw frequentieplan van de Franse Gemeenschap werd nog niet onderhandeld. Ik kan dat ook maar

doen op het moment dat de Franse Gemeenschap met een voorstel komt. De vraag rijst of dit ook zal gebeuren, gelet op het feit dat er ondertussen een advies is van de Raad van State, dat stelt dat het eenzijdig kan, mits rekening te houden met de bevoegdheden inzake etherpolitie en het evenredigheidsbeginsel.

De onderhandelingen met de Franse Gemeenschap over de betwiste frequenties in Brussel, zijn afgesprongen toen de Franse Gemeenschap en de RTBF het Vlaamse frequentieplan voor de particuliere radio-omroepen hebben aangevochten voor de Raad van State. Het verslag van de auditeur in die zaak is gunstig voor ons. De auditeur volgt het advies van de afdeling Wetgeving en zegt dat de evenredigheidsprincipes in acht moeten worden genomen, maar men kan eenzijdig een frequentieplan opmaken. De auditeur is van mening dat het aangehaalde middel niet ernstig is en dat de vordering tot schorsing verworpen moet worden. De zaken zijn al gepleit op 18 oktober. Het is nu dus wachten op het arrest van de Raad van State. Het Vlaamse frequentieplan voor de VRT werd niet aangevochten voor de Raad van State.

Ik verneem, net als u, via de pers dat de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap meldt dat begin volgend jaar werk zal worden gemaakt van het opstellen van een frequentieplan. Ik kan dat alleen maar toejuichen, maar moet eraan toevoegen dat het natuurlijk rijkelijk laat komt.

Ik citeer nog eens artikel 4, paragraaf 1, van het koninklijk besluit: “Als uit een controle blijkt dat een klankradio-omroepstation niet over een geldige vergunning beschikt die werd toegekend op basis van een frequentieplan dat nog steeds van toepassing is, niet het voorwerp uitmaakt van een beroepsprocedure, evenmin werd vernietigd noch geschorst, gaan de officieren van gerechtelijke politie vermeld in artikel 24 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, over tot het buiten dienst stellen van de zender. Zij kunnen alle maatregelen nemen die zij nodig achten teneinde het weder in dienst stellen van het station te voorkomen en kunnen overgaan tot de inbeslagname van de zender en van ieder ander onderdeel dat noodzakelijk is voor de uitzending. Het instituut licht de bevoegde gemeenschap hierover in binnen de vijf werkdagen volgend op de genomen maatregel.”

Ik leid daaruit af dat wie op 1 juni 2008 niet over een geldige vergunning beschikt, uitgereikt op basis van een geldig frequentieplan, door het BIPT uit de ether kan worden gehaald. Indien de Franse Gemeenschap op dat ogenblik nog geen geldig frequentieplan heeft uitgevaardigd, neem ik aan dat alle radio-omroepen die daar actief zijn, zich in deze situatie zullen bevinden. Ik ga ervan uit dat het BIPT op dat ogenblik zijn verantwoordelijkheid neemt en het nodige doet om de

radio-omroepen die uitzenden zonder geldige vergunning buiten dienst te stellen.

Ik geef er uiteraard de voorkeur aan dat de situatie tegen die datum genormaliseerd is door de Franse Gemeenschap en dat de nodige erkenningen en vergunningen zijn uitgereikt op basis van een rechtsgeldig frequentieplan.

Mijns inziens moeten we het KB zo lezen, dat men buiten werking kan worden gesteld als men geen vergunning heeft. Als er een frequentieplan is en men leeft de vergunning niet na, kan het BIPT de uitvoering van het frequentieplan naleven. Blijkbaar heeft het BIPT daar een andere visie op, maar volgens mij is dat de enig mogelijke visie die men kan hebben.

Los daarvan zegt het BIPT dat het de etherpolitie niet kan uitoefenen zonder een frequentieplan van de Franse Gemeenschap. Dat is niet juist. U hebt, neem ik aan, mijn reactie op de uitspraken van een adviseur van het BIPT kunnen lezen in de kranten. Ik heb het Belgische Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie opgeroepen om de storingen van de VRT-radio in Brussel door Franstalige zenders te stoppen. Ik vraag het instituut met aandring om zijn verantwoordelijkheid op te nemen. Ik heb daartoe een brief gericht aan de heer Van Heesvelde, voorzitter van de raad van het BIPT. Aan de nieuwe minister bevoegd voor telecommunicatie – als die er is – zal ik dezelfde mening laten gelden.

Collega's, het BIPT kan nu al optreden tegen schadelijke storingen, op basis van artikel 15 van de wet op de elektronische communicatie. Het instituut heeft zelf eerder dit jaar al eens beslist radiozender BFM Plus te beboeten voor overtredingen van de wet.

Het BIPT moet zich dus niet verschuilen achter het feit dat de gemeenschappen hun plannen niet op elkaar afgestemd hebben. De Raad van State heeft immers in zijn advies bij het Vlaamse frequentieplan van 1 september 2006 geoordeeld dat een gemeenschap eenzijdig een frequentieplan kan uitvaardigen, mits daarbij het evenredigheidsbeginsel in acht wordt genomen.

Het BIPT moet er voor zorgen dat de storingen ophouden en de regels worden geëerbiedigd. Los van de datum van inwerkingtreding, los van de controle op de naleving van de frequentieplannen kan het BIPT nu op basis van artikel 15 van de wet optreden tegen schadelijke storingen.

Wat de staatsvorming betreft, verwijs ik naar het Vlaamse regeerakkoord, dat heel duidelijk is en dat door de minister-president ook is overgemaakt aan de federale overheid. Zoals u weet, heeft hij het destijds al bezorgd aan de federale informateur. Ik moet dat dus zelf niet meer doen.

In principe moeten er nog twee zaken gebeuren. Eerst moet er worden gezorgd voor de publicatie van het fre-

quentieplan van de Franse Gemeenschap en op basis daarvan het uitreiken van de erkenningen voor particuliere radio-omroepen in Franstalig België. Het is evident dat daarbij dezelfde regels gelden als voor de onze. Ze kan dat eenzijdig doen en moet dus niets aan ons voorleggen. Uiteraard zullen wij dat bekijken op basis van dezelfde rechtsregels inzake het respecteren van de evenredigheid. Onze ingenieurs zullen nagaan of het frequentieplan zorgt voor storing bij onze zenders. Wijzelf hebben bij het opstellen van ons frequentieplan rekening gehouden met die zorg.

Daarnaast is er ook nog de inwerkingtreding van alle bepalingen van het federale KB. Uiterlijk gebeurt dat op 1 juni. Ik ga er ook van uit dat de Conseil supérieur de l'audiovisuel, de Franstalige regulator, ook zijn verantwoordelijkheid opneemt ten aanzien van de Franstalige radio-omroepen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, we leven dus op hoop van zegen. U zegt dat u zult onderhandelen wanneer de Franse Gemeenschap een frequentieplan heeft. De vraag is natuurlijk of ze er wel een zal opstellen. In het verleden is er al veel beloofd zonder dat daar veel gevolg aan is gegeven. We kunnen enkel blij zijn dat de auditeur ons volgt. We wachten dan ook hoopvol op het arrest.

Opvallend was dat u zei dat het BIPT kan optreden. Ik hoop dat het instituut dat ook effectief zal doen als het nodig is.

We behouden het vertrouwen in uw manier van werken. We hopen dat alles snel in orde komt voor Vlaanderen en de Vlaamse luisteraar.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, er is natuurlijk de strikt juridische benadering. Daarnaast is er echter ook de politieke benadering. Ik ben er absoluut van overtuigd dat de wil aan de andere kant niet aanwezig is. Zo simpel is dat.

Het BIPT heeft voor een deel gelijk. Ik heb zelf contact opgenomen met het BIPT om te weten hoe een en ander in zijn werk gaat. Blijkbaar beschikt men daar zelfs niet over dossiers. Men weet er totaal niet wat het zendvermogen, de hoogte van de antenne is enzovoort. Het instituut kan niet optreden omdat er geen dossier is. Er is bovendien geen frequentieplan. Ik weet ook niet hoe men daar uit moet geraken. Ik had dat trouwens al voorspeld toen ik mijn actuele vraag heb gesteld in de plenaire vergadering van 22 november 2006. Als het instituut niets in handen heeft, kan het ook niet optreden.

Mijnheer de minister, ik ben geen jurist. Maar als het BIPT om welke reden dan ook niet optreedt, kunt u dan geen kortgeding inspannen bij de Raad van State? De heer Callens zegt dat al die Franstalige radio's illegaal uitzenden. In feite moeten die zenders dan allemaal uit de lucht worden gehaald. Politiek is dat echter niet haalbaar. Heeft Vlaanderen nog andere rechtsmiddelen om daar iets aan te doen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, u hebt natuurlijk gelijk. Er is de juridische realiteit, er zijn de akkoorden. Daarnaast stellen we – voorzichtig uitgedrukt – de inertie aan de andere kant van de taalgrens vast, waardoor geen initiatieven worden genomen, niet het minst door de interne moeilijkheden, die het moeilijk maken om knopen door te hakken.

De heer Marginet heeft gelijk. Op een bepaald moment zag ik een opening om een akkoord af te sluiten. Ik moest daar ook op ingaan. Door een uitspraak van het Arbitragehof was de situatie bij ons immers ook geblokkeerd. We hadden geen regulator meer, het VRM-decreet moest worden uitgevoerd, er was het hersteldecreet. Op het ogenblik dat we groen licht kregen van de Raad van State om eenzijdig ons frequentieplan in te voeren, hebben we gezegd dat we een akkoord wilden afsluiten. De datum had, wat mij betreft, vroeger mogen vallen. We moesten echter absoluut uit de impasse geraken en we moesten ons eigen frequentieplan, dat ook vernietigd was, kunnen opmaken. Dat is gebeurd. U hebt gelijk, mijnheer Decaluwe, dit is het juridische luik. We zullen nauwgezet en kritisch opvolgen of aan de Franstalige kant de evenredigheid wordt gerespecteerd.

U vraagt me welke middelen voorhanden zijn als het BIPT niet zou optreden. Elke belanghebbende kan naar het BIPT toestappen. Ik heb u al een voorbeeld gegeven waarbij het BIPT is opgetreden na het indienen van een klacht. Elke Vlaamse radiozender die wordt gestoord of schadelijke storingen ondervindt, kan op grond van artikel 15 van de wet klacht indienen bij het BIPT. Treedt het BIPT niet op, dan kan de belanghebbende eventueel een burgerlijke procedure opstarten tegen het BIPT wegens het niet uitoefenen van zijn wettelijke taak. Meer acht ik niet mogelijk. De Raad van State acht ik niet bevoegd.

Ik reken er dan ook op dat de nieuwe voogdijminister met een duidelijk akkoord dat stelt dat het koninklijk besluit in werking treedt op 1 juni 2008, het BIPT de instructies geeft zodat het doet wat het moet doen. Als een politioeneel orgaan zijn werk niet uitoefent, moet de politiek verantwoordelijke optreden. Ik reken er op dat dit ook zal gebeuren. We zullen waarschijnlijk toch problemen blijven ondervinden die moeten uitgevochten worden voor de Raad van State indien we worden geconfronteerd met het

frequentieplan van de Franse Gemeenschap, dat niet evenredig is en storingen met zich meebrengt. Dan zullen we dat ook niet nalaten te doen. Ik zou liever zien dat het niet nodig is. Het is niet zo moeilijk voor de Franse Gemeenschap om een plan op te stellen met frequenties, directiviteit en zendmasten die ervoor zorgen dat we elkaar niet storen. We hebben er tientallen vergaderingen over gehouden. Maar er moet in de eerste plaats een politieke wil voor bestaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de recente erkenningsronde voor de lokale radio-omroepen

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: We hebben een nieuwe erkenningsronde van lokale radio-omroepen meegeemaakt. Destijds zijn een aantal erkenningen door de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) ingetrokken. Eén erkenning werd zelfs nooit toegekend. En één erkenning werd door het arrest van de Raad van State van 7 februari 2006 vernietigd. Naar aanleiding van dit arrest heb ik u verschillende keren geïnterpelleerd en naar maatregelen gevraagd.

In april van dit jaar hebt u enkele vragen beantwoord over de kwaliteitscriteria voor de nieuwe erkenningsronde voor de toestemming van de 16 ongebruikte lokale radiofrequenties die op basis van deze motie en het gewijzigde decreet worden toegekend. U hebt dan een hele uitleg gegeven over de erkenningsprocedure en de instanties die erbij werden betrokken. Op papier leek het allemaal logisch en correct. De vraag is of de praktijk een verbetering met zich meebracht in vergelijking met de vorige erkenningsronde, die voor heel wat heisa binnen de lokale radiowereld heeft gezorgd. Heisa is er altijd wel als er vele gegadigden zijn voor een beperkt aantal plaatsen. De schuld wordt gemakkelijk op de andere geschoven, als men er niet bij is. Dat is de logica zelf en het is zelfs een beetje menselijk.

Ik heb alle erkenningsbesluiten eens doorgenomen. Mijn aandacht werd weerhouden door de zeer goede website RadioVisie, waar the day after zeer interessante debatten werden gevoerd. Ik zal eruit citeren voor de collega's die het dossier niet zo strikt hebben opgevolgd.

Ik heb gezien dat er reacties zijn gekomen op de erkenningen. Een lokale radio heeft een natuurlijke band met de lokale gemeenschap. Dat belang wordt als we

gingsfactor erkend in de wetgeving. De lokale schepen steunen dat meestal. Als de bewuste schepen daarover wordt ondervraagd, antwoordt hij meestal dat hij werd gecontacteerd en zonder meer zijn steun heeft verleend zonder te beseffen dat het om een onderdeel van een erkenningsdossier ging. Een andere vraag die geregeld voorkomt, is of samenwerkingsovereenkomsten die men voorlegt aan grote lokale nieuwsspelers, ook als criterium meespelen. De vraag is of dat doorslaggevende argumenten zijn geweest voor een definitieve erkenning.

Er is heel wat kritiek geweest bij het knock-outsysteem, ook bij de lokale radio. Vroeger was het een plus- en minsysteem, nu een knock-outsysteem. Het systeem zit wel logisch in elkaar. Ik vergelijk het met de Beker van België, waar ploegen in de eerste ronde worden uitgeschakeld.

Mijnheer de minister, ik heb grote vragen bij de invulling en afweging van de erkenningsbesluiten. Zo staat in het erkenningsbesluit voor Nieuwpoort dat de vzw Nieuws voor de Kust FM enkel eigen programma's vooropstelt, terwijl het aanbod aan eigen programma's van een andere kandidaat beperkter is. De vergelijking van het aantal eigen programma's is geen criterium uit het decreet van 30 maart 2007. Een dergelijk criterium hanteren betekent het einde van alle radiosamenwerkingsverbanden.

Ik heb hier nog een ander erkenningsbesluit uit de Gentse regio. Bij de telling van het aantal medewerkers wordt rekening gehouden met hun radio-ervaring en hun woonplaats. Bij vergelijkingen wordt het aantal nieuwscharters tegenover elkaar geplaatst. De vraag is wat nu precies een nieuw charter is. Dat staat niet in de erkenningsvoorwaarden. Ik weet dan ook niet wat dat precies betekent. Ook het aantal minuten nieuws wordt afgewogen. Hoe meer minuten men voorstelt, hoe groter de kans op erkenning. Zo had de winnaar 605 minuten nieuws per week vooropgesteld. Dat is veel. Een doorsnee regionale tv-omroep haalt ongeveer 140 à 170 minuten nieuws per week. De vraag is natuurlijk hoe realistisch dit is.

In een erkenningsbesluit in Hasselt wordt bij de binding met de lokale gemeenschap rekening gehouden met de vraag of de medewerkers al dan niet in het verzorgingsgebied wonen. Zo staat in het erkenningsbesluit: "Omdat de meerderheid van de medewerkers in het verzorgingsgebied woont of de intentie heeft naar het verzorgingsgebied te verhuizen." Dat is een pluspunt bij de evaluatie van bijvoorbeeld het dossier van De Hoge Noot. Een andere vzw krijgt een erkenning omdat minstens een aantal medewerkers in het verzorgingsgebied woont en er een e-mail kan worden voorgelegd van een Hasseltse cultuurschepen. Verder wordt nog bepaald dat de niet belangrijkste medewerkers van de omroep niet in het

verzorgingsgebied wonen. Wat is een belangrijke medewerker? Ook dat staat niet in de criteria.

In het erkenningsbesluit van Hamme staat dat de vzw Muziekregio een zekere band met de lokale gemeenschap heeft kunnen aantonen. Die lokale band is een dossier met foto's van lokale evenementen waarop die medewerkers aanwezig waren. Dat zegt op zich niets.

Een ander erkenningsbesluit van Tongeren heeft het over een steunbetuiging van de stad Tongeren. Maar wat is een steunbetuiging? En wat is de band met de lokale gemeenschap?

Ook in het erkenningsbesluit van Sint-Niklaas is het voor de binding met de lokale gemeenschap belangrijk dat de medewerkers in het verzorgingsgebied wonen. En hier ontdek ik een nieuw criterium, met name de sterkere sociale verankering met de medewerkers. Verder staat er ook dat de persoonlijke band tussen de medewerkers van vzw Radio 77 en het verzorgingsgebied sterker is.

De objectieve criteria staan in de besluiten. Ik had gehoopt dat de criteria zouden worden verfijnd voor de dossiers bekeken zouden worden. In het ene dossier is het sociale karakter van de medewerker belangrijk, in het ander dossier de intentie om te verhuizen. In de besluiten zijn wegingscriteria opgenomen. Ik vind daar niets van terug in de ministeriële besluiten. Ik heb dan ook de indruk dat het niet eenvoudig is om in het kader van de parlementaire controle, na te gaan of de criteria op een correcte manier worden afgewogen.

Mijnheer de minister, ik wil u dan ook een aantal vragen stellen op basis van de beperkte analyse die ik heb gemaakt van de ministeriële besluiten.

Hoeveel erkenningsaanvragen werden er ingediend voor de 15 frequenties?

Ik las dat één frequentie niet werd toegekend. Wat is daarvan de reden? Waren er geen dossiers?

Welke criteria – want er zijn er veel en ze werden op verschillende manieren geïnterpreteerd – hebben de doorslag gegeven in het geval er meerdere geschikte kandidaten waren voor één frequentie? Heeft het puntensysteem, de weging, effectief gewerkt? Ik merk daar alvast niet veel van in de erkenningsbesluiten.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, net zoals ik deed naar aanleiding van de vraag van de heer Decaluwe in april, wil ik me ook vandaag duidelijk aansluiten bij zijn vraag. De band met de lokale gemeenschap is een wel heel erg

ruim begrip. Men kan er alle kanten mee uit. De objectieve criteria zijn eerder subjectief interpreteerbaar.

Ik heb nog een klein bijvraagje, maar indien nodig kan ik het ook schriftelijk herhalen. Ik zou graag vernemen hoe het nu zit met de ene erkenning die door het arrest van de Raad van State werd vernietigd. Werden onder-tussen al andere of nieuwe aanvragen ingediend?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, voor de 16 beschikbare frequenties werden in totaal 72 erkenningsaanvragen ingediend. Ik geef u het aantal aanvragen per frequentie: in Aalter waren er drie aanvragen voor twee frequenties, in Antwerpen twee, in Arendonk drie, in De Haan drie, in Galmaarden vier, in Gent acht, in Glabbeek twee, in Hamme vijf, in Hasselt twaalf, in Hoogdele vier, in Hoogstraten vier, in Nieuwpoort vijf, in Oostkamp drie, in Sint-Niklaas negen en in Tongeren vijf.

Mijnheer Marginet, in Sint-Niklaas ging het om de erkenning die destijds werd vernietigd.

Het klopt dat de frequentie 106,8 megahertz in Arendonk niet werd toegekend. Zoals ik al zei werden voor die lokaliteit drie erkenningsaanvragen ingediend.

Elke aanvraag uit de erkenningsronde werd overeenkomstig de mediaregelgeving onderworpen aan een onderzoek dat uiteenvalt in drie luiken. Vooreerst onderzocht de VRM de conformiteit van de aanvraag. Vervolgens ging de administratie na of de conforme aanvragen voldeden aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, conform artikel 29 van het procedurebesluit. Daarna werden de ontvankelijke aanvragen onderworpen aan het uiteindelijke erkenningsonderzoek.

Tijdens het erkenningsonderzoek werd nagegaan of de kandidaten voldeden aan de decretaal vastgelegde erkenningsvoorwaarden. U kent ze, het gaat om artikel 49. Indien er meerdere kandidaten voor eenzelfde frequentie beantwoordden aan de erkenningscriteria, werden zij ook vergeleken op basis van de aanvullende kwalificatiecriteria van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering.

In het licht van deze procedure werden voor Arendonk twee van de drie aanvragen niet-conform bevonden door de VRM. Ik heb het advies van de VRM gevolgd. De conforme aanvraag voldeed aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Tijdens het erkenningsonderzoek werd echter vastgesteld dat het dossier van de ontvankelijke kandidaat niet voldeed aan de voorwaarde die is vastgelegd in artikel 36 van de gecoördineerde mediadecreten, dat onder meer stelt dat de redactionele onafhankelijkheid dient te worden gewaarborgd. Noch uit het bij het dossier gevoegde redactiestatuut, noch uit de overige gegevens van het ingediende dossier, bleek dat de onaf-

hankelijkheid in het redactiestatuut werd vastgelegd of gewaarborgd. Daarnaast beantwoordde deze aanvraag evenmin aan de erkenningsvoorwaarde in artikel 49, paragraaf 1 van de gecoördineerde mediadecreten, dat stelt dat het maatschappelijke doel van de rechtspersoon hoofdzakelijk bestaat uit het verzorgen van radio-programma's in het toegekende verzorgingsgebied. Aangezien de enige ontvankelijke kandidaat voor de lokaliteit Arendonk niet voldeed aan twee erkenningsvoorwaarden, kon de frequentie voor deze lokaliteit niet worden toegekend.

Ik kom tot de erkenningscriteria. Voor de overige lokaliteiten waren er steeds meerdere kandidaten die aan de erkenningsvoorwaarden beantwoordden. Ze werden vergeleken op basis van de kwalificatiecriteria, bepaald in artikel 50, eerste lid van de gecoördineerde mediadecreten. Deze criteria zijn de concrete invulling van de informatie over het eigen verzorgingsgebied in het programma-aanbod en de aantoonbare en beschreven band die is opgebouwd met de lokale gemeenschap. Op grond van artikel 50, tweede lid van de gecoördineerde mediadecreten, heeft de Vlaamse Regering van deze criteria verder uitgediept in artikel 7, paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2007 betreffende de procedure en de aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen.

De dossiers werden inhoudelijk vergeleken op het vlak van de twee kwalificatiecriteria. Bij de inhoudelijke beoordeling werden de kandidaatstellingen twee aan twee met elkaar vergeleken in de volgorde van ontvangst door de VRM. De aldus best bevonden kandidaten werden vervolgens met elkaar vergeleken tot er één kandidaat overbleef. Deze werd nadien ter controle vergeleken met die kandidaatstellingen waarmee geen rechtstreekse vergelijking werd gemaakt. Elke erkende kandidaat heeft dus de vergelijking doorstaan met de andere kandidaatstellingen die aan de erkenningsvoorwaarden hadden voldaan. Ik geef een theoretisch voorbeeld bij acht dossiers. Dossiers 1 en 2 werden vergeleken, 3 en 4, 5 en 6, en 7 en 8. Uit de eerste vergelijking kwam 1 als beste, uit de tweede vergelijking 4, uit de derde vergelijking 6 en uit de laatste vergelijking 7. Daarna werd 1 gekozen uit de vergelijking tussen 1 en 4, en 7 uit de vergelijking tussen 6 en 7. Uiteindelijk blijkt na alle selecties dat het nummer 1 is. Vervolgens wordt dit dossier nog eens vergeleken met alle andere waarmee het niet vergeleken werd, om dus te voldoen aan de toetsingscriteria dat een vergelijking is gebeurd voor elk dossier. Als het al deze vergelijkingen ook wint, krijgt dossier 1 de erkenning.

Er is ook aandacht voor kwaliteitscontrole. De vergelijkingen zijn telkens door twee verschillende personen uitgevoerd. Deze personen hebben de evaluatie onafhankelijk van elkaar uitgevoerd.

Het decreet, het uitvoeringsbesluit en de gehanteerde procedure bieden voldoende waarborgen om te kunnen zeggen dat er een beautycontest gebeurd is.

Mijnheer Decaluwe, het is mogelijk dat dat in bepaalde omstandigheden feitelijk wordt betwist, maar ik ga me niet uitspreken over concrete dossiers, want uw vragen waren algemeen en de beroepstermijn loopt ook nog. Ik kan dus niet ingaan op de inhoud van de dossiers. Met de decretale en de aanvullende criteria en de procedure zijn de grootst mogelijke waarborgen gegeven om tot een echte beautycontest te komen.

Destijds hebben we ervoor geopteerd om geen veiling te doen. Bij een veiling gaat het erom wie het meest betaalt, maar wij wilden rekening houden met de specificiteit van de lokale radio's.

Over de concrete elementen, die verschillen van dossier tot dossier, ga ik me niet uitspreken, want de termijnen lopen nog. Iedereen heeft op een correcte manier een betekening gekregen. Ook voor de dossiers die ontvankelijk waren, is dat onmiddellijk gebeurd en werd meegedeeld waarom. Ik denk dat ook de termijn voor ontvankelijkheid nog loopt, maar de termijn voor de erkenningsvoorwaarden loopt zeker nog.

In elk dossier – dat is nu eenmaal zo bij een beautycontest – werden door de aanvragers andere elementen aangebracht ter staving en ondersteuning van de criteria die we hebben vastgelegd. Die elementen moeten door de beoordelaars worden afgewogen, in functie van de wettelijke erkenningscriteria.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb er begrip voor dat de beroepsprocedure nog loopt. Nadat ik de dossiers heb doorlopen, rijst de vraag hoe radio-ervaring wordt gecontroleerd. Hetzelfde voor het aantal medewerkers. Men kan natuurlijk een hele lijst indienen, maar als men nooit contact opneemt, weet men niet of die lijst klopt of niet.

Een aantal nieuwe begrippen, onder andere nieuwscharter, zijn in het ministerieel besluit geslopen. Die begrippen zijn belangrijk voor de aftoetsing, maar wat betekenen ze en welke waarde hebben ze? Het is toch belangrijk om dat te weten.

Mijnheer de minister, op welke manier kan de parlementaire controle een rol spelen? Ik wil zekerheid hebben over de afweging, want ik kan uit de ministeriële besluiten niet afleiden welk element instaat voor welk aandeel van de afweging.

Op welke manier kunnen we nagaan of het besluit op een correcte manier werd toegepast?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Decaluwe, ik heb gezegd wat de criteria zijn. Elke aanvrager heeft op zijn manier een dossier ingediend met elementen die ter beoordeling voorlagen.

De beroepstermijn loopt nog, maar bij mijn weten zijn er nog geen procedures ingediend. Elke aanvrager heeft natuurlijk de mogelijkheid om het dossier te komen inkijken. Laten we afwachten wat daarmee gebeurt.

Ik kan alleen maar zeggen dat we de grootst mogelijke waarborgen hebben ingeschreven. Het is en blijft een beautycontest, wat iets anders is dan een veiling. Bij een veiling is er één objectief criterium: wie betaalt het meest. Dat wilden we niet. Door de veelheid van aanvragers en het criterium van de band met de lokale gemeenschap zouden we diverse elementen vinden als we een vergelijking zouden maken tussen aanvragers voor een verschillende lokaliteit.

Als de Raad van State ooit geadieerd wordt voor een dossier, zal dat zijn met betrekking tot een bepaalde lokaliteit waarvoor de vergelijking gemaakt moet worden, maar nooit voor een dossier waarin gemeente A wordt vergeleken met de elementen die gespeeld hebben bij de toekenning van een erkenning in gemeente B.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
